

Πάνον ἢ Γιάννον, ἐνοικιαστὴν τοῦ χωρίου Πάτμου (κῆστ θέλει νὰ εἰπῇ ἐκμίσθωσις προσόδων, τρίμηνος ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἐσοδείας) κατακρατοῦντα τὰ 40 φλωρία ἔπεμψε πρὸς αὐτὸν τὸν δούλόν του Ἀλὴν μετ' αὐστηρᾶς παραγγελίας, φέροντα πιθανώτατα καὶ ἀντίγραφον τοῦ φερμανίου τοῦ διορισμοῦ του, διὰ νὰ πεισθῇ ὁ δούτροπος Πάνος εἰς τὴν καταβολὴν τῶν χρημάτων, τὸν ὁποῖον ἴτω; δὲν εἶχε καὶ δίκαιον ἢ δύναμιν ν' ἀναγκάσῃ ἄλλως, καὶ τὸν λέγει νὰ τὸν ἀναγνωρίσῃ ὡς ἀληθινὸν κατὰ τὸ ἱερὸν σημεῖον ἢ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Σουλτάνου προϊσταμένου του ἢ εἰσπράκτορα, καὶ νὰ τῷ παραδώσῃ ἀνελλιπῶς καὶ ἀπροφασίστως τὰ 40 φλωρία. Τὸ δὲ ἐπὶ κεφαλῇ τοῦ ἐγγράφου σουρέτι χόκμου σερίφ κτλ. ἦτοι ἴσον ἱερᾶς δικταγῆς τοῦ ἡλεημένου καὶ θεομικχαρίστου παρθητοῦ σουλτάν Μοχαμμέδ Χάν γαζῆ, ἢ ὡς φρόνητρον ἐτέθη πρὸς τὸν ἴσω καὶ ἀδελφὸν τοῦ τουρκικοῦ ἰδιώματος Πάνον, ἢ ἀναφέρεται εἰς τὸ φερμανιον τοῦ διορισμοῦ τοῦ τούρκου διοικητοῦ.

Τοιοῦτος ὄντος τοῦ ἐγγράφου τούτου, ἢ τῆς ἐπιταγῆς πρὸς πληρωμὴν τοῦ θωμανοῦ ἄρχοντος, πίπτει ἀχειρομητῶς δολόκληρος ἡ ὥραία ἔκθεσις τοῦ Κ. Σακκελίωνος, δι' ἣν ὁμολογουμένως κατέβαλε πολλὸν κόπον προσπαθὼν νὰ συμβιβάσῃ τὰ ἀσυμβίβαστα ἀλλ' εἰς τοῦτο ἔπταισεν ὁ Κ. Φωτιάδης ἐπιπολιχίως ἀναγνούς τὸ ἔγγραφο, καὶ διεστραμμένως μεταφράσας αὐτὸ, ἐὰν μὴ ἠθέλησεν ὁ Κ. Σακκελίων νὰ παραβιάσῃ αὐτὴν ὀλίγον τὰν σπάρτον ποτὶ τὰν λίθον ἄγων.

Χ. Ν. ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΥΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

ΧΑΖΗ-ΧΑΣΑΝ, ΠΕΡΙ ΠΟΛΥΚΑΝΔΡΟΥ.

Τὸ ἐπόμενον ἔγγραφο τοῦ διαβολήτου θωμανοῦ ναυάρχου Γαζή-Χασάν τοῦ Ἀλβανοκτόνου, διορίζον ἐγγώριον διοικητὴν εἰς Πολύκανδρον, εὔρον ἐν τινι χειρογράφῳ συλλογῇ ἐπιστολῶν (σελ. 406) ἀποτεθησαυρισμένη παρὰ τῷ Κ. Παύλῳ Δάμπερφ.

Κ. ΣΑΘΑΣ.

Ἰσον τοῦ μπουγιουρουλδίου.

Γαζή Χασάν πασᾶς, εἰλέφ θεοῦ βεζύρης καὶ Καπουδάν-πασᾶς, καὶ τῶν λοιπῶν.

Προεστῶτες καὶ ἐπίτροποι, καὶ ὅλος ὁ κοινὸς βραγίας τῆς νήσου Πολυκανδρίου, βλέποντες τὸ παρὸν ἡμέτερον ὑψηλὸν καὶ ἡγεμονικὸν πουργιουρουλδὶ, ἔπω εἰς εἰδησίην σας, ὅτι τὸ ἰλιζάμι τοῦ νησίου σας τοῦ παρόντος χιλιοστοῦ διακοσιοστοῦ ἔτους, ἀπὸ πρώτης μαρτίου μέχρι τέλους τοῦ ἐλευσομένου φεβρουαρίου, χρόνον ἔκ δολόκληρον, τὸ ἐδώσαμεν πρὸς τὸν Λεονάρδον Βαλέτα, τὸν ὁποῖον θέλετε γνωρίζει διὰ βοεβόδα καὶ ζαμπίτην σας, παραδίδοντες αὐτῷ μετὰ προθυμίας τὰ χαράτζι σας, κομέρκι, δεκατιαίς, καὶ εἴ τι ἄλλο κανονισμὸν καὶ συνειθισμένον κατὰ τόπον τοῦ βοεβοδαλικίου εἶναι δικαίωμα, προσφέροντες πρὸς τὸν ζηθέντα βοεβόδα, καὶ τὴν προσήκουσαν ὑποταγὴν ὡς πρὸς ζαμπίτην σας καὶ εὐπειθειαν. Σὺ δὲ, ὦ βοεβόδα, πρόσχε καλῶς ἀπὸ νεωτερισμῶς, καὶ ἀπὸ κάθε ἄλλο ζήτημα ἐναντίον τῆς βασιλικῆς ἀγίας κρίσεως, καὶ τῶν τοπικῶν συνθηγιῶν, ἐπιμελούμενος πάντοτε διὰ τὸ συμφέρον τοῦ πτωχοῦ βραγιά, καὶ διευθύνων αὐτὸν ἀφιλοπροσώπως καὶ ἐν δικαιοσύνῃ. Τινὰς λοιπὸν νὰ μὴ φανῇ ἐναντίος τοῦ παρόντος ὑψηλοῦ καὶ ἡγεμονικοῦ μπουγιουρουλδίου, ὅτι παιδεύεται αὐστηρῶς ἀλλ' οὕτω ποιήσατε ὡς προσταζόμεν, καὶ μὴ ἄλλως ἐξ ἀποφάσεως. Ἐξεδόθη ἀπὸ τὸ διβάνιον τοῦ βασιλικοῦ τερβανέ (τερβανέ;)

ΙΣΤΟΡΙΑ ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ

Τοῦ κατὰ τὴν Νῆσον Κρήτην εἰς τε Χαρία καὶ Ρέθυμνον συμβάντος πολέμου, ὑπὸ τῶν Σφακιωτῶν, Λακιωτῶν, Θερισιωτῶν, καὶ ἄλλων συμμάχων, κατὰ τὸ 1821 ἔτος τὸ Σωτήριον.

Συγγραφεῖσα ὑπὸ τοῦ Ταπεινοῦ Ζαχαρίου τοῦ ἐκ Χάνδακος τῆς Κρήτης, τοῦ εἰς Σφακίαν κατὰ τὴν Ἱερὴν Μοῆν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, Θυμανῆς ἐπιλεγομένης σχολαρχοῦντος.

Περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ Σεπτεμβρίου τοῦ παρελθόντος 1820 ἔτους, ἐστάλη εἰς Χανία Καλινικός τις ἱεροδιάκονος, Διδάσκαλος τῆς ἀλληλοδιδασκατικῆς Μεθόδου, ὅπου συστήσας τὴν σχολὴν του, συνήθροισεν ὀγδοήκοντα παῖδας, δικιρέσας αὐτοὺς εἰς κλάσεις τέσσαρας· ὁ μισθὸς του ἦτον διωρισμένος νὰ τῷ δίδεται ἀπὸ τοὺς ἀποστείλαντας αὐτὸν ἐκείσε φιλογενεῖς Πατριώτας. εὐδοκίμει οὗτος εἰς τὸ ἔργον του μὲ μεγάλην τῶν

ἐντοπίων εὐχαρίστησιν ἐσύστησε δὲ καὶ ἀδελφούς· τῆς φιλικῆς Ἐταιρίας· τοὺς σημαντικωτέρους τῆς πόλεως, μετὰ τοῦ ἐπισκόπου των ἀγίου Κυθωνίας Κύρ Καλλίνικου, ὅστις καὶ ὑπερηγάπα τὸν Διδάσκαλον τοῦτον, καὶ διὰ τὴν ὁποίαν παρέδιδεν εἰς τοὺς παῖδας νέαν μέθοδον τῶν Γραμμάτων, ἀγρόπω, τοῦ ἔργου του ἐπιμελούμενος, καὶ διὰ τὴν σωφροσύνην, ἣτις, μᾶλλον τῆς προκοπῆς ἐστέλιζε τὸ ὑποκείμενόν του. Ἀλλ' ὁ τὰ καλὰ πάντα ἀνκτρέπων κακίστος φθίνος, ἔλαθε συνεργὺν καὶ εἰς τὴν ἀνκτροπὴν τοῦ ἱεροῦ τοῦτου χοήματος τὸν διερμηνέα τῆς Πόλεως Ἀποστολάκην, ὅστις φύσει μισοχριστιανὸς ὢν, καὶ αἰσχροκερδέστατος, ἐζήτηε νὰ εὕρῃ μικρὰν αἰτίαν, εἰς τὸ νὰ ἐκτελέσῃ τοὺς κατὰ τῆς σχολῆς ἐκείνης καὶ τοῦ Διδασκάλου, καὶ τῶν ὑπερασπιστῶν του ἐπαράτους σκοπούς του, τῆς ὁποίας καὶ ἐπέτυχεν, ὡς κατωτέρω δηλωθήσεται.

Περὶ τὰς ἀρχάς τοῦ Μαρτίου τοῦ παρόντος ἔτους ἦλθεν εἰς Σφακίαν Νικόλαός τις Πατριώτης, Καρκεζᾶς, τὸ ἐπώνυμον, ἀπόστολος τῆς φιλικῆς Ἐταιρίας, τὸν ὁποῖον ὑπεδέχθησαν τινὲς τῶν ἐνταῦθα Προϋχόντων, τοὺς ὁποίους καὶ ἐσύστησεν εἰς τὴν ἔταιρίαν, ἀποκαλύψας εἰς αὐτοὺς τὸ πρὸ πολλοῦ ἀπόκρυφον ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τοῦ γένους ἐγγείρημα, μὲ βεβαίαν πληροφορίαν τοῦ, ὅτι ἦτον ἔτοιμος τὸ πλοῖον νὰ σταλθῇ ἐπὶ τῆς ἐφωδισμένου ἀπὸ κάθε εἶδος πολέμων ἐφοδίων, εἰς βοήθειαν τῶν Σφακίων· αὕτη ἡ ὑπόσχεσις ἐνεψύχωσε τὰ μάλιστα τοὺς Σφακιώτας, οἱ ὅποιοι ἐζήτουν νὰ εὕρωσιν ὅσον τάχιστα τὸν ἐπιτήδειον καϊρὸν, εἰς τὸ νὰ κινήσωσι τὰ ὅπλα κατὰ τῶν τυράννων, καὶ νὰ ἐκδικήσωσι τὸ αἷμα τῶν προγόνων των.

Ἀγαθὴ τύχη ἐλιμενίσθησαν περὶ τὰ μέσα τοῦ Ἀπριλίου εἰς Σφακίαν καὶ δύο πλοῖα τὰ ὁποῖα ἕτερον ἐκ Σμύρνης βαρούτην βαρέλλια 200 ὁμοῦ μὲ μολύβι ἀρκετόν· τοῦτο τὸ τυχερὸν ἐπροξένησε μεγίστην τὴν χαρὰν καὶ ἐψύχωσεν εἰς τοὺς Σφακιώτας· ὅθεν διὰ τῆς προτροπῆς τοῦ διηλεγθέντος Νικολάου, ἄρχησαν νὰ κατασκευάζωσιν εὐθύς καὶ φουσέικα, ὁμοῦ καὶ ἄλλα μικρὰ ἀποσκευὰς τοῦ πολέμου, περιμένοντες καθημέραν καὶ τὸ ὅποιον ὁ Ἀπόστολος τοῖς ὑποσχέθη πλοῖον, ὅπου ἐπὶ τῆς θέλει σταλθῇ παρὰ τοῦ ὑψηλοτάτου Αὐθέντου Κυρίου Ἀλεξάνδρου Ἰψηλάντου, τοῦ ὁποίου ἡ λαμπρὰ φήμη ἠκούετο τότε, ὅτι εἶχεν ἐκστρατεύσῃ κατὰ τῆς Ρούμελης, χωρῶν κατὰ τῶν τυράννων τὰ μέγιστα!

Ὁ εἰς Ρέθυμνον ἐξουσιάζων Ὄτουμᾶν Πασσᾶς, μαθὼν, δὲν ἠξέστω πῶθεν, περὶ τοῦ εἰς Σφακίαν ἐλθόντος βαρουτίου, ἄρχητε νὰ λαμβάνῃ ὑπόψια· κατὰ τῶν Σφακιωτῶν. Ὅθεν ἐστείλε πούγλου τοῦ νὰ τῷ σταλθῇ ὅσον καὶ ἂν ἦτον· οἱ Σφακιῶται προφασισθέντες ὅτι ἦτον μόνον 30 βαρέλλια, τῷ ἐστειλαν 20 καὶ οὕτως ἐδείξεν ὅτι κατεπραύθη πρὸς καϊρὸν· πλὴν αἰετοίτε ἐμελέτα τὸν ἐξολοθρευμὸν των.

Τῇ 17 Μαΐου διαβλήθη πρὸς τὸν βεζύρην τῶν Χανίων ὁ Διδάσκαλος Κύρ Καλλίνικος, μετὰ τοῦ ἀγίου Κισσάμου κύρ Μελχισεδέκ, ὅτι ὁ μὲν παρέδιδε τὴν εὐρωπαϊκὴν τάξιν τοῦ πολέμου εἰς τοὺς παῖδας, ὁ δὲ περιήρχετο τὴν ἐπαρχίαν του, κινῶν τὸν λαὸν τῶν Χριστιανῶν εἰς ἀποστασίαν, ὡς καὶ τοὺς Πελοποννησίους οἱ ἐκείνων Προϋχόντες (τότε γὰρ ἤρχισεν νὰ ψιθυρίζεται ἐδῶ ἡ ἐκείνων ἀποστασία) ἐγίναν καὶ οἱ δύο παρὰ νόμον τῆς κακίας τοῦ καλοῦ διερμηνέως Ἀποστολάκη, κρεμασθέντες εἰς τὸν τόπον τῆς καταδίκης μὲ ἀνεκδιήγητον καταισχύνῃ τὴν ἡμέραν τῆς Ἀναλήψεως τοῦ Κυρίου. Μετ' αὐτῶν δὲ διεβλήθη ὑπὸ τοῦ ἰδίου καὶ ἡ εὐλογημένη Μανολάκενα Κυρία Μαρία, ἡ δευτέρα Σάρα εἰς τὴν φιλοπρωχείαν, ὅτι ὑπερασπίζετο τὸν διδάσκαλον καὶ διὰ νὰ τῇ δοθῇ ἡ ἄφεσις τοῦ ἐγκλήματος ἐπλήρωσε μετὰ τοῦ υἱοῦ της Κωνσταντίνου 10,000· γρ. ὡς παρὰ τινων ἐντοπίων ἐμάθομεν.

Τῇ 10 Ἰουνίου ἐλιμενίσθη εἰς Λουτρόν, λιμέναν τῶν Σφακίων, τὸ παρχαντίνον τοῦ Καπετᾶν Θεοδώρου Κανταρτζόγλου Κασσίον, μὲ σημαίαν τῆς ἐλευθερίας, καὶ 70 στρατιώτας, διὰ τοῦ ὁποίου ἐστάλησαν εἰς βοήθειαν τοῦ γένους παρὰ τῆς ἐκείσε Καγγελαρίας, ρύζι καὶ κουρκία, καὶ τινα τόπικα πανὶ ἄσπρον, γρ. 5,216· τὰ ὁποῖα παρὰ λαβόντες εἰ ἐνταῦθα προϋχόντες μετὰ μεγάλης χαρᾶς, τῷ ἔδωκαν ὁμολογίαν ἐσφορισμένην μὲ τὴν κοινὴν τοῦ Καστελίου σφραγίδα εἰς ἀσφάλειαν· οὗτος ἔλαθε παρὰ τῶν ἰδίων καὶ 30 βαρέλλια βαρούτην λόγῳ φιλοτιμίας· ἔδωκεν ἔπειτα ὑπόσχεσιν ἑγγαρῶν, ὅτι εὐθύς θέλει ἐπιστρέψῃ εἰς Κάσσον, καὶ νὰ ἀποστείλῃ ἱκανὰ πλοῖα, διὰ πλόκον τῶν Χανίων καὶ Ρεθύμνου, λαβὼν ἕτερον ἐνσφράγιστον παρὰ τῶν ἰδίων προϋχόντων, μετὰ τὴν ἐλευθερίαν τῆς Κρήτης· νὰ λάβωσιν οἱ Κάσσιοι εἰς τὴν ἐξουσίαν των τὰ μέρη τοῦ Κάστρου· εἶπεν ὅτι ὁ Ἕλληνας ἡμῶν στόλος ἔκαυσεν ἐκ τοῦ ἐχθρικοῦ ἐν δελίνι· τὰ δὲ λοιπὰ κατέφυγον εἰς Κωνσταντινούπολιν.

Τῇ 14 τοῦ ἰδίου ἐσυστήθη εἰς τὸ αὐτὸ λου-
τρὸν ἡ Κοινὴ Καγγελαρία, τῆς ὁποίας Προὔχοντες
διωρίσθησαν μετ' κοινὴν ψήφον ὁ Κ. Ἀνδρέας Κρια-
ρᾶς Χ. Ἰωάννης Πολάκης, (ἄνδρες πηλὶμβουλοὶ
καὶ φιλάρπαγες) Γεώργιος Κουλέτος, καὶ Νι-
κόλαος Ἀνδρεολάκης, ἀνωπολῖται ἄπαντες. Γραμ-
ματικὸς δὲ Δημήτριος τις ἐκ Χάνδακος Χ. Ἀ-
θανασίου Φλαμπουριάρη, ἀνὴρ φιλογενής, ὅστις
εἶχεν ἔλθῃ πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἐκ Σπετζῶν εἰς
ζήτησιν τῶν αὐταδέλφων του.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ διωρίσθη ἀρχηγὸς τοῦ στρα-
τοῦ ὁ Καπετὰν Ἀναγνωστάκης Παναγιώτου, ἀνὴρ
τίμιος, καὶ πολὺ διαφέρων τῶν ἄλλων κατὰ τὴν
φιλογένειαν, καὶ ζῆλον τῆς ἐλευθερίας τῆς Πα-
τρίδος· ἀνέβη εὐθὺς εἰς τὴν Μαδάραν (ὅρη οὕτω
καλούμενα τῶν Σφακιῶν) μετ' 50 στρατιώτας ὅχι
διὰ ἐκστρατεῖαν πολέμου, ἀλλὰ νὰ γράψῃ πρὸς
τοὺς ἐχθροὺς μετ' τρόπους πολιτικῶν, ὥστε δυνηθῇ
νὰ τοὺς καθησυχάσῃ πρὸς καιρὸν, διὰ προτροπῆς
τῶν ἀγάδων τῶν Χανίων, ἕως οὗ ἤθελε φθάσῃ
ἡ διὰ ξηρᾶς καὶ θαλάσσης δύναμις τῶν σπετζοῦ-
δραίων, κατὰ τὰς πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν σταλεῖσας
ἐγγράφους ὑποσχέσεις των. Ἐξελέγη δὲ μετ' αὐ-
τοῦ ἀρχηγὸς καὶ ὁ τιμιώτατος Κύρ Γεώργιος Δα-
σκαλάκης, ὁ καὶ τζελεπῆς λεγόμενος, ἀνὴρ οὗτος
υπερέχων πάντων τῶν ἄλλων Ἀρχηγῶν κατὰ τε
τὴν ἀνδρείαν, καὶ τὰ λοιπὰ προτερήματα, ὅσα
τοῖς ἀρχηγοῖς εἰσι προσήκοντα, καὶ ἀνέβη εἰς τὸ
χωρίον τοῦ Ἀνώπολιν μετ' 70 στρατιώτας, διὰ νὰ
προετοιμάζῃται. Οὗτος εἶχεν ἔλθῃ εἰς Σφακίαν
κατ' ἐκείνας τὰς ἡμέρας ἐκ τῆς Κάσσου, ἔχων
μαζὶ του καὶ στρατιώτας, ἐν οἷς ἦτον καὶ ὁ Γεν-
ναῖος Νικόλαος Πελοποννήσιος, τοῦ ὁποίου τὰ
ἀνδραγαθήματα εἰς τὰς διαφόρους ὁρμὰς τῶν
ἐχθρῶν ἔδωκαν κρότον μέγαν οὐχὶ μόνον εἰς τὴν
Κρήτην, ἀλλὰ καὶ ἀπανταχοῦ. Οὗτος (ὃν θέλη-
τις νὰ ὁμολογήσῃ τὴν ἀλήθειαν, ὥς καὶ ἡ φήμη
κηρύττει) ἀνέδειξε τζελεπῆν, τὸν ἀρχηγόν του
τζελεπῆν! Ἄν ἡ δυστυχὴς Πατρίς Κρήτη ἤξιοιτο
ν' ἀπολαύσῃ τοιούτους ἥρωας (ἃς προστεθῇ μετ'
αὐτοῦ καὶ ὁ εὐλογημένος ἥρωας Μιχαὴλ ὁ Κουρμού-
λης τὸ ἐπώνυμον) (1) δύο μόνας χιλιάδας, ἤλευ-

θεροῦτο τοῦ τυραννικοῦ ζυγοῦ εἰς πρᾶλὰ ὀλίγου
καιροῦ διάστημα!

Τῇ 15 ἐστάλη γράμμα κοινὸν εἰς τὰς Νήσους
τοῦ Αἰγαίου πελάγους, καὶ πρὸς τοὺς ἐκεῖ κα-
τοίκους, καὶ πρὸς τοὺς εὐρισκομένους πατριώτας,
εἰς ζήτησιν παντὸς εἶδους βοήθειας.

Τῇ 16 ἐξελέγη ἀρχηγὸς τρίτος ὁ Κ. Ἀναγνώ-
στης Ψαρουδάκης, εἰς τὰ χωρία Λιθανικὰ καὶ Ἀ-
γίαν Ρουμελίην διὰ νὰ λάβῃ τοὺς ἐκεῖ ἐγγχωρίους
Σφακιώτας, καὶ ν' ἀνέβῃ εἰς τὸν Ὀμαλὸν, σύνορον
τοῦ Σελίνου, εἰς φύλαξιν τῶν Σφακιῶν μετ' αὐ-
τοῦ διωρίσθη καὶ δὲς ἀρχηγὸς τοῦ στρατοῦ, ὁ
Ἰωάννης Κουλέτος, ὅστις ἔλαβεν ὑπὸ τὴν ἐξου-
σίαν του τοὺς ἐγγχωρίους τοῦ ἀγίου Δημητρίου
καὶ Ἀράδενας.

Τῇ 17 ἐκλέχθησαν ἕτεροι δύο ἀρχηγοί, Κα-
πετὰν Θεόδωρος Καρνάλης ἀνωπολίτης, εἰς τὰ
ἐκείσε χωρία, Γύρον καὶ Λιμνιά, καὶ ὁ Καπε-
τὰν Ἀνδρέας Παπαῖ Μιχαὴλ ἐπὶ τῶν ἐγγχωρίων
τοῦ ἀγιοῦ Ἰωαννιτῶν· ὅστις καὶ κατέθεσεν εὐθὺς
εἰς τὴν Καγγελαρίαν, εἰς βοήθειαν τοῦ γένους
1647 γρ. διαμερίσας καὶ εἰς τοὺς ἀόπλους στρατιώ-
τας του 17 σολτάτους, ἐξ ὧν εἶχεν εἰς τὸ πλοῖον
του, καὶ εἰς τὰς κατὰ καιρὸν περιστάσεις ἐκινή-
ν βαρούτην εἰς φαισέκια διαμερίζων εἰς αὐτοὺς, τὰ
ὅποια προηγόρασεν ἐξ ἰδίων γροσσίων· οὗτος μόνος
10 ἡμέρας ἐκ διαλειμμάτων ἔλειψεν ἐκ τοῦ πο-
λέμου, εἰς ἐπίσκεψιν τοῦ πλοίου του, κοπιήσας
μᾶλλον τοῦ συναρχηγοῦ του Θ...

Κατ' αὐτὰς τὰς ἡμέρας ἐγένιν ἐκλογή καὶ ἄλ-
λων ἀρχηγῶν εἰς τὴν χώραν τῶν Σφακιῶν, οἵτι-
νες ἦσαν καὶ πρότερον προὔχοντες, ὕστερον δὲ ἐ-
γενιν καὶ μέλη τῆς φιλικῆς ἐταιρίας. Τούτων δὲ
πρῶτος ἦν ὁ γενναῖος Ροῦσος Μπουρδουμπάκης, ὅς
δὲ ὁ Μιμῆκος, καὶ τρίτος ὁ Γεώργιος Πολογιαν-
νάκης· οὗτοι διεσπάρησαν εἰς διάφορα μέρη μετὰ
τῶν στρατιωτῶν των, εἰς φύλαξιν τῆς ἀπὸ Ρέθε-
μνον ὑποπετευομένης εἰς Σφακίαν ὁρμῆς τῶν ἐχθρῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἥτοι τῇ 17 μετὰ τὸ προσκύ-
νημα τοῦ μπαϊραμίου των, ἐξώρμησαν ἐκ τῶν
Χανίων 300 ἐχθροὶ, καὶ φθάσαντες ἐξαίφνης εἰς
ἐν χωρίον, Λούλου λεγόμενον, ἠτοιμάζοντο νὰ
κατακαίωσι τὰ πλησίον χωρία. Ἀλλ' ὁ γενναῖος
τζελεπῆς προλαβὼν τὴν ὁρμὴν των, καὶ φονεύ-
σας 4, ἐφυγάδευσε τοὺς λοιπούς.

(Ἔπεται ἡ συνέχεια.)

(1) Οὗτος ἦτον Τοῦρκος μετὰ τοῦ αὐταδέλφου του καὶ
ἄλλων ἐγγχωρίων του εἰς τὸ φαινόμενον. Τυχὼν δὲ τοῦ πο-
θουμένου καιροῦ, κατέφυγε μετὰ πάντων εἰς Σφακίαν, στε-
ρηθεὶς τῶν ὑπαρχόντων καὶ μαλικιανῶν του διὰ τὸν ζῆ-
λον τῆς πίστεως, ὥς 500 πούγγειων τιμῆς.